51ste jaar. — N° 70. Zater dag, 11 Juni 1904.

[M]en schrijft in te **Tongeren** bij [C]OLLEE, uitgever en eigenaar van dit [blad].

[D]e *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, [don]derdags en 's zaterdags.

[A]lle toezendingen van brieven, geld of [aan]kondigingen moeten *franco* gedaan worden [aan] den uitgever, **Groote Markt, Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week **6** franks per ja[ar].
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalba[ar].
Aankondigingen **15** centmen per drukrege[l].
Reclamen, vonnissen en andere artik[els] vooraan of binnen in het blad : **1** fr. de[n] drukregel.

KANTON TONGEREN.

[B]ALLOTEERING VAN TWEE PROVINCIALE RAADSLEDEN
12 JUNI 1904.

[E]lections provinciales. — Provinciale kiezingen
Canton de Tongres. — Kanton Tongeren.

BUREAUX.		Delvoie	Henrotte	Nicolaï	Schaetzen	Slegers	Ghinéau	Neven	Lowette
Tongres	Widoye, Otrange	443	364	343	409	372	388	391	48
Tongres	'sHeeren Elder., Vechmael	427	384	366	412	393	409	404	74
Tongres	Herstappe, Coninxheim	388	292	310	381	350	296	332	40
Tongres	Heur-le-Tixhe, Neerrepen	332	258	256	288	282	300	305	35
Tongres	Sluse, Overrepen	412	402	317	388	345	337	375	54
Berg	Membruggen, Millen	411	491	456	382	396	132	138	9
Bommersh.	Hex, Pirange	280	285	248	320	275	174	188	74
Freeren	Herderen, Russon	442	447	347	386	310	221	247	25
Genoels-Eld.	Mall, Lowaige	217	293	238	238	245	253	270	56
O. Henis	Nederheim, Rixingen	257	257	198	276	242	78	73	11
TOTAL :		3609	3473	3079	3480	3210	2583	2723	446

Volstrekte meerderheid : 3415.

Gekozen : MM. Delvoie, Henrotte en Schaetzen, katholieken.

Ballotteering tusschen MM. Nicolaï en Slegers, katholieken, en Ghinéau en Neven [l]iberalen.

TONGEREN, DEN 11e JUNI 1904.

Verleden zondag heeft het kiezerskorps, door [h]en mandaat van provincieraadslid aan de acht[b]are katholieke kandidaten, MM. Henrotte, Delvoie [e]n Schaetzen, toe te vertrouwen, enkel zijne taak [h]alf vervuld.

Het is zijn plicht morgen deze taak te voltrek[k]en en, met eene ontzaglijke meerderheid, de [n]amen onzer katholieke kandidaten, MM. Nicolaï [e]n Slegers, zegevierend uit de stembus te doen [k]omen.

* * *

Gelijk wij het reeds verledene week aan onze [l]ezers hebben doen bemerken, is de kiezing van morgen vooral eene kiezing van princiep en.

Onze bevolkingen zullen te beslissen hebben of zijstandvastig getrouw aan hun eeuwenoud Geloof en aan de godsdienstige overlevering hunner voorvaderen willen blijven ; zij zullen te beslissen hebben of zij het liberaal element in den provincialen Raad van Limburg willen inbrengen, die heden elkel uit katholieken samengesteld is, of zij ! in onze gemeenten, twist en tweedracht willen doen heerschen.

* * *

Wij hebben het reeds gezegd en wij herhalen het met meer overtuiging dan ooit :

« Neen, het Kanton Tongeren is niet rijp voor de liberale dwingelandij, die tijdens het noodlottig tijdstip van 1879 tot 1884 gewoed heeft.

Het liberaal zaad zal op onzen katholieken akker niet ontkiemen en eens te meer zullen de kiezers van het kanton Tongeren aan het gansche land toonen dat zij vooral katholiek zijn en katholiek willen blijven ».

* * *

Wij zouden wel eens willen weten welke grieven onze tegenstrevers tegen onze achtbare katholieke uittredende raadsheeren zouden kunnen inbrengen.

Worden hun gezag, hun invloed, hun talent, betwist ? Wie zou hunne zelfopoffering, hunne verknochtheid in de verdediging der belangen van het kanton, en bijzonder in de belangen van den landbouw, in twijfel durven stellen ?

Onder al deze oogpunten is het onmogelijk den kleinsten griel tegen hun in te roepen.

Ook is de plicht der kiezers klaar en duidelijk afgeteekend, Morgen, *ALS EEN MAN*, ZULLEN ZIJ STEMMEN voor onze achtbare uittredende katholieke kandidaten :

**MM. Nicolaï
Slegers**

Stemt voor
MM. Nicolaï en Slegers

welke gij *sedert jaren* aan het *werk* gezien hebt, die zich ZORGVULDIG en TALENTVOL met *uwe belangen bezig houden*, die in staat zijn *al uwe* NOODWENDIGHEDEN waar te nemen, en die zich, op eene *heel bijzondere wijze*, met de BELANGEN VAN DEN LANDBOUW *bekommeren*.

Aan onze medeburgers !

Morgen, ALLEN, GELIJK EEN MAN, ZULT GIJ STEMMEN voor de twee achtbare uittredende provincie Raadsleden : **MM. NICOLAÏ en SLEGERS.**

Veronderstelt dat tijdens de kiezing van morgen de twee liberale kandidaten gekozen worden, dan zou **onze stad haren bestendigen afgevaardigden kwijt zijn.**

Medeburgers, verliest het niet uit de oogen !

Kiezers !

Tegenstrevers, met slechte inzichten bezield, trachten den achtbaren **H. Slegers** nadeel te doen.

Zij willen dus de stad en het kanton Tongeren van hunnen

bestendigen afgevaardigde

berooven, om hem te vervangen door een provinciaal raadslid van een ander kanton !

Tot wien zal men zich dan wenden om **subsidies** voor de stad en de gemeenten te bekomen ?

Tot wien zich wenden om **bescherming in miliciezaken te bekome ?**

Tot wien zich wenden, om de *verbetering onzer buurtwegen*, om de *vraagpunten van landbouw en openbare gezondheid ?*

Wie zal ons alsdan ter hulp komen ?

Zullen het de liberale kandidaten, zijn zonder gezag en invloed ?

* * *

Leugens !!!

Menschen, voor dewelke alle middelen goed zijn, schamen zich niet het gerucht uit te strooien dat M. SLEGERS weldra recht op PENSIOEN zal hebben en dat dit PENSIOEN door de gemeenten zal moeten *betaald* worden.

Dat is valsch! Aartsvalsch!

Van jaren af zou M. SLEGERS zijne rechten op het PENSIOEN hebben kunnen doen gelden. Gelijk al de ambtenaren, heeft hij zijne STORTINGEN in de pensioenkas gedaan.

Het is dus deze kas alleen en

NOCH DE PROVINCIE,

NOCH DE GEMEENTEN

die zou kunnen gehouden zijn het *pensioen* van M. SLEGERS te betalen.

De GEMEENTEN hebben niet meer lasten in hetgeen de pensioenen der bestendige afgevaardigden betreft, dan voor die der magistraten, pastoors, ontvangers, enz.

En indien M. SLEGERS niet meer herkozen werd, zou 't niet alleen zijn **pensioen**, maar ook nog de **JAARWEDDE** van zijnen opvolger in de bestendige Deputatie zijn, die zouden moeten betaald worden !

En ziedaar tot waar de *ongerijmdheid* onzer tegenstrevers rekt !

Ziedaar de MIDDELEN welke zij durven gebruiken ten einde M. SLEGERS niet meer te doen *herkiezen !*

Het kiezerskorps zal aan die knoeierijen het onthaal doen dat zij verdienen.

Kiezers ! *Aan u tegen zulke ONKIESSCHE MIDDELEN op te komen.*

KIEZERS !

Allen zult gij, als EEN MAN, stemmen voor onze twee achtbare uittredende katholieke provinciale raadsheeren :

MM **Nicolaï
Slegers**

onder N° 1.

KIEZERS !

Mag een katholiek voor de vijanden van God en Kerk stemmen ?

Neen, want alwie voor de vijanden van God en Kerk, voor liberalen en socialisten stemt, is verantwoordelijk voor al het kwaad dat zij, eens gekozen, kunnen doen of veroorzaken.

Mag een goede burger, een ware vaderlander, voor de candidaten der geuzerij stemmen ?

Neen, want de liberalen en socialisten zijn onder alle opzichten noodlottige politiekers, de vijanden van Godsdienst, Samenleving en Vaderland...

Zij die voor de liberalen en socialisten werken, die voor hunne candidaten stemmem, blijven aan hunne plichten van Christen, Burger en Vaderlander te kort.

En niets kan hun verontschuldigen.

Kiezers, overweegt dit rijpelijk !

Uitslag der kiezing in het KANTON MECHELEN A/MAAS.

Volstrekte meerderheid : **2228.**

1. Mechelen, Lanklaer, Neer-Haeren.
Col 205 — de Caritat 509
Medaer 198 — Smeets 666
Vansommeren 158 — Willems 478

2. Asch, Stockheim, Uyckhoven.
Col 334 — de Caritat 481
Medaer 329 — Smeets 499
Vansommeren 249 — Willems 442

3. Boorsheim, Leuth, Meeswyck.
Col 327 — de Caritat 374
Medaer 315 — Smeets 423
Vansommeren 220 — Willems 306

4. Eysden, Opgrimby, Niel.
Col 176 — de Caritat 269
Medaer 142 — Smeets 300
Vansommeren 92 — Willems 162

5. Lanaeken, Opglabbeek, Vucht.
Col 133 — de Caritat 617
Medaer 155 — Smeets 568
Vansommeren 167 — Willems 525

6. Lanaeken, Neerglabbeek, Reckheim.
Col 425 — de Caritat 527
Medaer 269 — Smeets 448
Vansommeren 302 — Willems 325

TOTAAL :
Col 1600 — de Caritat 2778
Medaer 1408 — Smeets 2803 } gekozen
Vansommeren 1188 — Willems 2266 }

KANTON LOON.

Geldige stemmen : 7154.

Volstrekte meerderheid : 3578.

1. Looz A L, Wellen A L, Heers.
Timmermans 663 — Robyns 388
2. Looz M Z, Vliermael, Grandlooz.
Timmermans 400 — Robyns 334
3. Alken A H, Rommershoven, Gothem.
Timmermans 324 — Robyns 262
4. Alken I P, Guygoven, Horpmael.
Timmermans 416 — Robyns 303
5. Alken Q Z, Roclenge, Petit-Jamine.
Timmermans 296 — Robyns 198
6. Basheers, Hern-St-Hubert, Hendricken.
Timmermans 106 — Robyns 77
7. Berlingen, Kerniel, Marlinne.
Timmermans 284 — Robyns 218
8. Brouckom, Wellen M Z, Schalkhoven.
Timmermans 288 — Robyns 282
9. Cortessem, Vliermael-Roodt, Jesseren.
Timmermans 482 — Robyns 289
10. Cuttecoven, Voordt, Houppertingen.
Timmermans 282 — Robyns 251
11. Fologne, Ulbeek, Ryckel.
Timmermans 267 — Robyns 151
12. Gors-op-Leeuw, Opheers, Werm.
Timmermans 196 — Robyns 126
13. Gossoncourt, Mettecoven, Wintershoven.
Timmermans 187 — Robyns 84

TOTAAL :
Timmermans 4191
Robyns 2963

Bijgevolg is M. Timmermans, katholiek, gekozen met 1228 stemmen meerderheid, tegen M. Robyns, insgelijks katholiek.

Algemeene uitslag.

ANTWERPEN : Toestand totaal onveranderd, zelfs indien al de liberalen bij de herstemming herkozen worden.

BRABANT : Wij loopen gevaar 3 zetels te verliezen te Leuven, indien al de socialisten zondag stemmen voor de liberalen. Voor het overige, geen verandering, tenzij dat de liberalen, die al de zetels hadden te St-Josse, ze nu moeten deelen met de socialisten ; te Molenbeek vallen liberalen in ballotteering met de socialisten, te Anderlecht met de katholieken.

LUIK : Wij winnen een zetel te Limburg en wij verliezen er 1 te Jebay. De liberalen verliezen er 1 te Dison en winnen er 1 te Jebay.

Wij loopen gevaar, als de socialisten stemmen voor de liberalen, 7 zetels te verliezen te Luik. Herstemmingen moeten nog plaats hebben te Herve, St-Nicolas, Fexhe, Dison, Herstal, Grivegnée en Jebay. In deze kunnen wij nog 6 zetels verliezen, indien de liberalen en de socialisten overal samenvallen.

Aan die samenspanning valt weinig te twijfelen, als men den toon in de liberale pers nagaat, die overal de liberalen aanzet, in de balloteering tegen de katholieken te stemmen. Het ordewoord zal wel gegeven zijn in de Loge en op de andere plaatsen, waar ze samen met hun voeltjes onder de tafel zitten.

In OOST-VLAANDEREN winnen wij twee zetels, een te Avelghem en 1 te Oosterzele, maar wij kunnen er tegen het Cartel in de balloteering 5 verliezen te Gent derde kanton ; verder vallen de aftredende liberalen in de twee andere kantons van Gent in balloteering met de katholieken, terwijl de 3 aftredende katholieken te Ledeberg in herstemming vallen met de liberalen.

In WEST-VLAANDEREN winnen de liberalen 1 zetel en zij verliezen er 1, bijgevolg *statu quo*.

TE NAMEN, indien al de balloteeringen ten nadeele der katholieken afliepen, zou de meerderheid onzer vrienden in den raad nog 3 stemmen bedragen... Wij winnen eene zetel te Fosses.

't Is in HENEGOUW dat de strijd het hevigste is geweest. Wij winnen twee zetels te Edingen, doch verliezen er 3 te Gosselies en 4 te Doornik. Te Seneffe komen de katholieken in balloteering met de aftredende socialisten, te Ath met de aftredende liberalen. Te Jumet verliezen de liberalen 3 zetels en er is herstemming tusschen katholieken en socialisten. Te Rœulx zijn twee aftredende katholieken in herstemming met de socialisten, te Chièvres een aftredend katholiek met de liberalen. Te Boussu moeten de liberalen en socialisten nog voor vijf zetels vechten.

In LUXEMBURG winnen wij een zetel te Bonillon en kunnen er 4 verliezen te Aarlen en te Florenville.

In LIMBURG statu quo.

Welk ook de uitslag van de herstemming weze, er kan onmogelijk verandering komen in den toestand.

Wij blijven, gelijk vroeger, de meerderheid behouden in 6 provinciën, de liberalen en socialisten in 3 (Luik, Brabant en Henegouw).

Godsdienstig Nieuws.

Bedevaart

naar O. L. VROUW ONBEVLEKT ONTVANGEN te *OOSTAKKER*, op *zondag 26 Juni a. s.*

Ter gelegenheid van het vijftigjarig jubelfeest der geloofsverklaring van de Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd, zullen de Broeders der Derde Ordelingen van S. Franciscus, onder het bestuur der Minderbroeders, eene nationale bedevaart houden naar O. L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen te Oostacker, op Zondag 26 Juni a. s.

Alle deelnemers aan deze bedevaart zullen op voornoemden dag vergaderen buiten Gent te S. Amandsberg aan de kerk en om half tien zich processiegewijze begeven naar Oostakker.

Om half elf de plechtige hoogmis opgedragen door den Z. Eerw. Pater Provinciaal der Minderbroeders, waaronder sermoon door den Eerw. Pater Placidius, bestuurder der 3de Orde te Leuven.

s' Namiddags om 2 uren plechtig Lof, waaronder sermoon door den Z. Eerw. Heer Voncken, schoolopziener in het bisdom Luik ; daarna loflied der Onbevlekte Ontvangenis door de Broeders van de Derde Orde.

Na het lol bijeenkomst aan de grot en toewijding der Derde Ordelingen aan de Onbevlekte Maagd en Moeder Gods Maria, hunne bijzondere Patrones.

De personen, *alleen mannen*, van de stad of van het dorp, die wenschen aan deze bedevaart deel te nemen, worden beleefd verzocht zich uiterst den 12e Juni a.s. te wenden tot den Pater Pater Bestuurder der Derde Orde in een klooster der Minderbroeders.

De reiskosten van Tongeren heen en weer, gezelschapskaart, zijn 3,50 fr., eenigen tijd vooraf te betalen.

PATER REINERIUS
Bestuurder der Broeders van de Derde Orde, te Tongeren.

21e LIMBURGSCHE BEDEVAART NAAR BELGISCH LOURDES, TE OOSTACKER OP WOENSDAG, 6 JULI AANSTAANDE.

Speciale trein.

Vertrekuren.		Terugkomst.	
Tongeren	5,30 ure.	Gent	17,45 ure.
Piringen	5,37 ure.	Piringen	21,04 ure.
Gent	9,11 ure.	Tongeren	21,13 ure.

Prijzen der plaatsen tot Oostacker (heen en weer).
Tongeren 3de klas 5.80 fr.
2de klas 9,53 fr.

Voor de kaarten wende men zich tot den E. H. Th. Reyners, kapelaan te Tongeren, St-Maternus Wal, 7.

HOOFDKERK VAN ONZE LIEVE VROUW VAN TONGEREN.

ZEVENJARIGE VERTOONING VAN DEN KOSTBAREN SCHAT DER H. RELIKWIEN DER OUDE COLLEGIALE KERK.

Jubilé van de Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd. Octaaf der Kroning van het Mirakuleus Beeld van O. L. Vrouw, van zondag 17 Juli tot zondag 24 Juli 1904.

Op zondag 17 Juli 1904, om 11 uren, plechtige Processie door de stad met de H. Relikwiën en het gekroond beeld van O. L. Vrouw « Oorzaak onzer Blijdschap », voorafgegaan door een prachtige historischen ommegang, ter gelegenheid der 1100ste verjaring der inhuldiging van O. L. V. Kerk, door Z. H. Paus Leo III en Keizer Karel de Groote.

Gedurende de octaaf, van 17 tot 24 Juli, groote kerkelijke plechtigheden, bijzondere bedevaarden uit het Bisdom en den vreemde. — Luisterrijke algemeene versiering der stad. — 's Avonds verlichting der straten. — Bijzondere treinen en trams.

Nederheim. — Morgen zondag ten 3 ure namiddag, zal de nieuwe kapel van den H. ANTONIUS alhier door Monseigneur Schoolmeesters, Groot-Vicaris van Z. D. H. MGR den Bisschop, plechtiglijk gewijd worden. Veel, buitengewoon veel volk zal er naar toestroomen, om deze luisterrijke plechtigheid bij te wonen, den H. Antonius daags voor zijn Feest te vereeren, en om dat prachtig gebouw, een oprecht meesterstuk, zoo kunstiglijk uitgedacht en zoo behendiglijk uitgevoerd, te beschouwen.

's Anderendaags, op 't feest van den H. Antonius, den wonderdoener genaamd, zullen de H. Missen in de kapel te 5, 6, 7, en 8 uren gelezen worden. In de kerk, nevens de Kapel, zal biecht gehoord, de H. Communie gedurig aan uitgereikt en de hoogmis ten 9 ure gezongen worden. Deze twee dagen zal de relikwie van den Heilige ter vereering worden voorgesteld.

De kapel, zoowel als de kerk, zal voor de pelgrims open blijven al de dagen des jaars, van 's morgens tot 's avonds.

De bedevaarders, na den H. Antonius vereerd te hebben in de kapel, zijn dringend verzocht een bezoek te brengen aan Jezus in zijn H. Sacrament in de kerk.

DE BRAVE
PREDIKANT.

1ste VERVOLG.

— Wel wel, zegde hij, uw dochters schilderwerk heeft mij haast mijne eigene plichten doen vergeten, mevrouw Eliot. Ik beloofde daar straks, eene kleine versnapering te zullen sturen aan die arme Nelly Long. Hoe onverantwoordelijk van mij, dat ik bezweek voor de verleiding van hier wat te vertoeven, terwijl ik aan de armen van mijne gemeente had moeten denken !

Met een handdruk nam hij van Christina het afscheid, en daarbij zegden hare oogen hem duidelijk genoeg, dat haar hart hem toebehoorde.

— Wilt ge wel gelooven, Chrisje, zegde haar vader, als ik dien jongen dominee zoo hoor redeneeren over zijn kunstgevoel en al die schoonheden, dan schijnt dat heerke mij zelfzuchtig, of minstens pretentieus. Hij heeft het altijd zoo druk over zijne eigen manier van zien en voelen, dunkt mij.

— O neen, vader ! riep Christina met warmte. Hij is volstrekt niet zelfzuchtig, dat verzeker ik u. Zie maar eens hoe goed hij is voor de armen van het dorp, en hoe hij zich altijd beijvert om hen te helpen en op te beuren. En dan heeft hij zoo iets vriendelijks over zich. Hij is er altijd op uit, om iemand iets te zeggen wat hem aangenaam is, zonder vleijerij toch. Maar daarbij voelt hij zoo op en geniet van het schoone zoo innig, dat hij niet kan nalaten zijne geestdrift er over te uiten, misschien voor meer prozaieke menschen wel eens wat te veel. Hij heeft nu eenmaal meer gevoel, dan anderen, en bijgevolg heeft hij ook meer behoefte, dan anderen, om het uit te storten. Een stoffelijk mensch kan enkel over eten en drinken spreken. Maar M. Dene kan spreken over alles wat schoon en verheven is op de aarde en in den hemel.

Ondertusschen wandelde Walter Dene met zijn afgemeten stap, den gelijken, regelmatigen stap van den welopgevoeden gentleman, de laan af naar den kruideniers winkel, en daarbij hield hij de volgende redeneering :

— Geen tweede meisje op de wereld toch, als mijne Christina ! Zij moge slechts de dochter van mijne plattelandsdoktor zijn, maar zij heeft daarom een plattelandsdoktor zijn, maar zij heeft daarom niet minder de ziel en het oog van eene koningin onder de vrouwen. Het is wel waar dat elke verliefde hetzelfde van zijne beminde denkt. Maar mijn oordeel is niet dat van den eersten den beste, en zelfs met verliefde zinnen verlies ik mijn critisch onderscheidings- en waardeeringsvermogen niet. Dit meisje bezit inderdaad eene zeldzame band voor muziek, een zeldzaam oog voor teekenen en schilderen, eene buitengewone innemende gave van conversatie.

Ik ben tamelijk wel een kenner, en ik laat mij op het gebied van vrouwen evenmin appelen voor citroenen verkoopen, als op het gebied van wijn en schilderijen. De volgende week zal ik dan ook formeel bij Christina aanzoek doen, alhoewel ik nu reeds weet dat dit niets dan eene bloote plegvorm zal zijn. Hare oogen zijn te welsprekend, om mij dit niet reeds lang gezegd te hebben. Het zal mij een onuitsprekelijk genot wezen voor haar te leven en haar gelukkig te maken. Ik beken rechtuit dat ik van natuur een weinig zelfzuchtig ben ; niet grof en gemeen zelfzuchtig — van die zwijnachtige ondeugd mag ik mij zelf gerustelijk vrijpleiten — maar zelfzuchtig in een verfijnden en gecultiveerden stijl. Welnu, het leven met Christina en voor Christina zal deze feil in mijne natuur verbeteren en mij dus nader brengen tot het ware peil van volmaaktheid. Wanneer ik aan hare zijde ben, en dan alleen, voel ik dat ik enkel aan haar, en in het geheel niet aan mij zelf denk. Aan haar vertoon ik mijne beste zijde ; en met haar, zou die beste zijde altijd boven zijn. Het gezelschap van zulk eene vrouw maakt het leven tot iets reiners en hoogers en waardigers. Het eenige wat ons nog in den weg staat, is die afschuwelijke practische vraag ; waarvan moeten wij leven ? Ik verwacht niet dat oom Arthur mij eene toelage zal willen verstrekken ; en op mijn ellendig inkomen en mijn traktement als onderpredikant kan ik onmogelijk trouwen. En toch, aan den anderen kant, mag ik Christina niet eindeloos laten wachten, totdat de eene of andere ezel van een landheer het in zijnen dikken schedel krijgt mij gelukkig te maken met eene fatsoenlijk bezoldigde standplaats.

Van den kruidenier wandelde de hulppredikant met een paar doozen in de hand, naar huis. Hij ging in de leeskamer, zette zich aan zijnen eigen schrijflessenaar en belde.

— Wilt ge zoo goed zijn, deze doozen aan de keukenmeid te geven, John ? zegde hij, met zijne aangename stem. Verzoek haar, eene lekkere soep en eene goede gelei er van te maken, en die, met de complimenten van mij, te laten bezorgen bij de oude Mary Long, de waschvrouw, voor hare kleindochter..... Is mijn oom thuis ?

— Neen, jonge heer Walter, antwoordde de man — want voor de oude bedienden van zijnen oom was de hulppredikant nog altijd jonge heer Walter — de dominee is dezen morgend met den trein naar Chu-minster gegaan. Hij zegde mij dat hij niet voor den avond terug zou zijn, na het eten.

— Hebt ge hem zien vertrekken, John ?

— Ja, jonge heer Walter. Ik heb zelf zijn valies naar de statie gebracht.

— Dat is dan eene goede gelegenheid, dacht Walter Dene. En tot den huisknecht zegde hij : Goed, John, ik ga nu mijne preek schrijven. Zorg dus dat niemand mij storen komt, hoort ge.

John knikte en vertrok.

II.

Walter Dene sloot nu zorgvuldig de kamerdeur, zooals hij dikwijls deed wanneer hij zijne preek moest schrijven, en stak eene sigaar aan — alsmede geen zeldrame bron van des jongen mans zielverderlijken arbeid. Vervolgens stapte hij een paar malen in zijne kamer op en neer, bleef even staan zien naar zijn kunstig ingebonden Rabelais en Villon op de boekenplank, gluurde eens door het mutglazen venster met het gekleurde wapenschild in het midden, en haalde ten slotte uit zijnen frakzak een zonderling gebogen ijzeren werktuig.

Met dit in zijn hand ging hij kalm naar zijn ooms lessenaar en begon met een blijkbaar geoefende hand in het slot te peuteren. In werkelijkheid was dit niet zijn eerste proefstuk in het opensteken van sloten ; want Walter Dene was een bedachtzaam en methodisch te werk gaand persoon ; en nadat hij eenmaal de noodzakelijkheid had ingezien van het opsporen en lezen van zijn ooms testament, oefende hij zich des nachts met het werktuig op alle sloten in zijne eigen slaapkamer, ten einde in deze nuttige kunst de zekere vaardigheid te krijgen.

Na een halve minuut draaiens week het slot en de klep van den lessenaar ging open. Walter Dene nam al de papieren een voor een er uit — want hij had geen haast en hij was niet zenuwachtig — totdat hij bij eene rol perkament kwam, die hij terstond als het bewuste testament herkende. Voorzichtig en kalm rolde hij het document open, zonder een zweem van vrouwelijk zwakkelijke beverigheid of gejaagdheid.

— Den hemel zij dank, zegde hij bij zichzelf, terwijl hij zich geheel op zijn gemak in den lagen, grooten, trippels studeerstoel tot lezen zette — den hemel zij dank, dat ik boven dergelijken onzin verheven ben !

Terwijl hij zoo ging zitten, vergat hij niet een geborduurd voetbankje onder zijne voeten te schuiven en de Japansche schaal op het tafeltje schrijven wat naar zich toe te trekken, voor de asch van zijne sigaar.

— En nu, zegde hij, zal zich de belangrijke kwestie oplossen, of oom Arthur zijn geld vermaakt heeft aan mij, of mijn broer Arthur, of wel aan ons beiden de helft.

Natuurlijk behoort hij minstens de helft aan mij vermaakt te hebben, aangezien ik voor zijn genoegen in de godgeleerdheid ben gaan studeeren en geestelijke geworden ben, in plaats van mijne natuurlijke neiging tot de studie der rechten te volgen. Maar toch zou het mij volstrekt niet verwonderen indien hij alles aan Arthur vermaakt had. Hij is een eigenzinnige en onlogische oude man — dezelfde oom ; en hij kan het mij maar niet vergeven, dat ik, als de oudste zoon, door mijn vader en moeder niet naar hem werd vernoemd ! Alsof ik dat helpen kon ! — De begrippen van sommige menschen op het punt van persoonlijke aansprakelijkheid zijn wonderbaarlijk zoo verward en verdraaid !

Hij zette zich, zooals gezegd, heel op zijn gemak in den armstoel en doorliep snel het testament, totdat hij, over al de uitstaande preleminatien heen, aan het bijzonderste kwam. Hier nu las hij als volgt :

« Al mijne vaste goederen in het graafschap Dorset, benevens de hoeve en bouwgronden met name Redlands, in de gemeente Lode, graafschap Devon, vermaak ik aan mijn geliefden neef, Arthur Dene. »

— Tut tut, dat gaat zoo niet ! zegde Walter bij zichzelve.

« En verder, zoo las hij weder, vermaak ik aan bovengenoemden Arthur Dene de som van tien duizend pond, in drie percent consols, op het Grootboek op mijnen naam ingeschreven. »

— Maar dat is schandelijk ! Ongehoord ! zegde Walter.

— Wat nu verder nog ? — En hij las :

« Wijders vermaak ik aan mijnen geliefden anderen neef, Walter Dene, den inboedel mijner woning, zijnde de pastorij te Churnside, welke inboedel onder meer bestaat uit..... »

En hier volgde een gansch inventaris van tafels, stoelen, kassen, bedden en alle mogelijke andere meubelen.

— Neen neen ! Wacht eens even ! Daar kan geen sprake van zijn, mompelde Walter Dene. Dit moet gewijzigd worden. Die heele inboedel is geen drie honderd pond waard — ik zou hem voor een appel en een ei moeten verkoopen. Dat gaat zoo niet. Belachelijk ! Ongehoord ! Oom Arthur is altoos een koppig, slecht gezind en onberekenbaar mensch geweest, maar ik begrijp toch niet hoe hij het hart heeft om, met zulk een testament in zijnen lessenaar, nog aan eene tafel met mij te zitten.

Hij zong halfluid een lied van Schubert en zat al peinzend over het document gebogen. Toen sprak hij kalm tot zichzelf :

— Het eenvoudigste zal zijn, den naam Arthur uit te schrappen, of met behulp van een scheikundig middel te doen verdwijnen, en daarvoor Walther in de plaats te schrijven, — en zoo vice versa. Voor iemand die zoo goed teekenen kan als ik, is het een bagatel het geschrift van eenen notarisklerk na te maken. Maar het zou krankzinnigheid zijn dit nu al zoo dadelijk te gaan ondernemen. Ik moet mij eerst een weinig er op oefenen. Bovendien mag ik nu het testament geen oogenblik langer van zijne plaats laten. Mijn oom kan daar [illegible] toevallig [illegible] [illegible] menverwachtte, en de ware levenswijsheid bestaat hierin dat men zooveel mogelijk alle kwade kansen tot een minimum..... Dit testament is blijkbaar opgemaakt op het notariskantoor van Watson en Blankiron, in de Chancery Lane. Ik zal morgen aan die heeren opdragen een testament voor mij op te maken, waarbij ik al wat ik bezit aan Arthur vermaak. Waarschijnlijk zal dezelfde klerk dit schrijven en dus zal ik op die manier voor de beide namen een model in banden krijgen, waarbij ik mij een weinig oefenen kan. Op dat perkament kan ik ook dat goedje eens beproeven, waarvan Wharton mij onlangs sprak, om inkt te doen verbleeken. Ei, ei ! Al zoo laat ! — Als ik mij nu niet haast, heb ik geen tijd meer om mijn preek te schrijven.

Hij legde het testament weer juist op zijne plaats in den lessenaar, draaide met zijn toestel het slot voorzichtig dicht en zette zich in zijnen armstoel om zijne leerrede voor den avonddienst in het geheugen te prenten.

— Werkelijk een schoone preek, zegde hij bij het overlezen, alleen heb ik misschien wel hier en daar een veerke uit den staart van Montaigne en Burton geplukt. Maar dat merken ze niet. In elk geval is het zeer jammer zoo'n preek weg te werpen aan dit domme volk van boeren en dorpelingen. Paarlen voor de zwijnen ! Er is geen ziel die er het fijne van begrijpt dan Christina.

En peinzend tipte hij de asch van zijne sigaar op het Japansch bakske.

In den loop van de volgende week beoefende Walter naarstig de kunst van 't schrift naboolsen. Hij kreeg zijn testament opgemaakt van Watson en Blankiron geheel in orde — alles maar behalve de onderteekening, wel te verstaan — en bracht heel wat ledige uren nuttig door met het schrijven van twee namen, Walter en Arthur, op het overschot van wit perkament, naar het handschrift van den notarisklerk. Ook met de scheikundige stof nam hij proeven, tot zijne volkomen bevrediging. En bij de eerste gelegenheid, dat zijn oom weer eens voor eenige uren afwezig was, nam hij het testament uit den lessenaar, verwijderde met zorgvuldigheid de voor hem zoo teleurstellende letters en schreef zijn eigen naam voor dien van Arthur en Arthur's naam voor dien van Walter, zoo nauwkeurig, dat de klerk, die het stuk geschreven had, het niet zou kunnen zien.

[Wordt voortgezet].